दुःखेरितिषष्ठ्यर्थेतृतीया दुःखं वनगमनहृषंदुःखसाधनं ॥ ११ ॥ सर्वथा रामस्यादुःखकरणमेवमेश्रेयद्त्याह ॥ यदीति ॥ अदुःखाहस्य रामस्य दुःखमकत्वा यदि मम संक्रमणं स्वर्गप्रतिगमनं भवेत् ॥ तदा स्वर्गप्रखमामुयामित्यन्वयः ॥ मरणेवराप्रदानजन्यदोषोपिन जीवतोहिसाप्रतिज्ञेतिभावः ॥ १२ ॥ ममप्रियं रामविपियेण कियोजयसेद्त्यन्वयः ॥ १३ ॥ अकीर्तिःस्वीजितद्त्यकीर्तिर्जन्मसंपादितां कीर्ति परिभविष्यतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ यसंबंधिपदोषे स्वनिवेशप्रवेशात्पूर्वस्योस्तमगमत् रजनीचाभ्यवर्तत सान्नियामा चंद्रमंडलमंडितापि आर्तस्य दुःखवतः विलपमानस्यच नव्यभासत नप्रकाशेनसुखदाःभृत् विलापनवरानिकालोव्यतीतद्रतिभावः ॥

सुखानामुचितस्यैवदुःखैरनुचितस्यच॥दुःखंनामानुपश्येयंकथंरामस्यधीमतः॥११॥यदिदुःखम्कृषातुममसंक्रमणंभवेत्॥अ दुःखाईस्यरामस्यततःसुखमवाप्नयां॥१२॥ वश्ंसपापसंकल्परामंसत्यपराक्रमं॥किंविप्रियणकेकियप्रियंयाजयसेमम॥१३॥ अकीर्तिरतुलालोकधुवंपरिभविष्यति ॥ तथाविलपतस्यपरिश्रमितचतसः॥ १४॥ अर्था स्थानस्यवेदि निश्वस्यवद्दोदश्रर्थातृपः॥ सात्रियामातदार्तस्यचंद्रमंडलमंडिता॥ १५॥ राज्ञोविलपमानस्यनव्यभासतश्वरी॥ ॥१६॥ विललापार्तवदुःखंगगनासक्तलोचनः॥ नप्रभातंत्वयेच्छामिनिशेनस्त्रभृषित॥ १५॥ क्यान्ययामेदयाभद्रमयायंरचितों जलिः॥ अथवागम्यतांशीघंनाहमिच्छामिनिधृणां॥ १८॥ वशंसांकैकयींद्रष्टुंयत्कतेव्यसनंमम॥ एवमुक्काततोराजाकैकयींसंय

तांजिलिः॥ १९॥ यतः सार्शवरी हिसिका तस्येतिरोपः॥ शृणातीतियोगात्॥१५॥१६॥ आर्तवत्रोगपीडितवत्॥यद्वा स्वार्थवितः॥ शृण्वतां दुःखंयथाभव ति तथाविललाप ॥ यद्वा दुःखंप्राप्येतिरोपः॥ अथ दुःखवशाद्राच्याअव्युष्ठिंपार्थयते नप्रभातिमिति ॥ त्वयेतिपाठे त्वयागतया जायमानं प्रातःकालमित्यर्थः॥ तवेतिपा ठे त्वत्संबंधिपातःकालित्यर्थः॥१ ७॥ मे मस्रं भद्रे निशे एवंहितस्याःकल्याणदत्वं ॥ प्रभाते रामविवासनभयमितिभावः॥ गम्यतां त्रियामयात्वया॥ राच्यपगमे प्रजास नियानेनैतदर्शनाभावद्दतिभावः॥ यद्वा प्रभाते रामगमनेन झटितिमरणेसत्यस्याअदर्शनमितिभावः॥ नाहिमच्छामि द्रष्टुमित्यन्वयः॥ १८॥ १९॥